

Van: BBL - Beleidsbabbel <babbel@bblv.be>
Aan: BBL - Beleidsbabbel <babbel@bblv.be>
Datum: 06/25/2009 02:55 PM
Onderwerp: Groenestroomcertificaten voor ... aardolie!

Kan je deze nieuwsbrief niet lezen? [Klik hier](#).

Nr. 167 - Groenestroomcertificaten voor ... aardolie!

Suggesties voor nieuwe artikels of reacties welkom op babbel@bblv.be.

Voorop

- [Groenestroomcertificaten voor ... aardolie!](#)

Actueel

- [Raad van State vernietigt RUP Chartreuse](#)
- [Minder afval door de crisis](#)
- [Nieuwe richtlijn zwemwater](#)

Klimaat en energie

- [SPE wil nieuwe kerncentrale in België](#)
- [Australië verrast met harde kritiek op luchtvaart en scheepvaart](#)
- [BONN: "Als de planeet een bank was, zou ze al gered zijn"](#)

~ Voorop ~

Groenestroomcertificaten voor ... aardolie!

Tijdens haar laatste ministerraad van 5 juni besliste de Vlaamse Regering in alle stilte dat de manier van het berekenen van groene stroomcertificaten bij verbranding van biomassa in afvalverbrandingsinstallaties gewijzigd zal worden. De nieuwe regeling zorgt er voor dat er meer dan 2,5 miljoen euro extra naar de afvalverbrandingsector zal vloeien (waarvan ongeveer 2/3^e in handen van de intercommunales, zeg maar de gemeenten). Als kers op de taart kan de Vlaamse regering een kleine stijging in de productie van de groene stroom in Vlaanderen rapporteren. Uiteraard zonder dat er in praktijk iets wijzigt. Alle beetjes helpen.

Traditioneel zijn het OVAM en VREG (de regulator van de energiemarkt) die belast zijn met deze berekeningen. Beide organisaties hanteren daarbij dezelfde methode. Maar nu besliste de Vlaamse regering de OVAM van deze taak te 'ontlasten'. Voortaan zal VITO deze rol opnemen. VITO hanteert een andere meetmethode dan OVAM en VREG. Vreemd genoeg geldt deze taakverschuiving (en dus wijziging van de formule) enkel bij de berekening van het aandeel groene stroom bij de restafval fractie van het huishoudelijk afval. De oude werkwijze blijft bv. behouden voor het bepalen van de hoeveelheid groene stroom die geproduceerd wordt bij het bijstoken van biomassa in steenkoolcentrales

Door zo te handelen wekt de Vlaamse regering op zijn minst de indruk nog snelsnel de gemeentelijke kassa's te willen spijzen.

[Kristof Debrabandere](#)

[lees verder](#)

~ Actueel ~

Raad van State vernietigt RUP Chartreuse

Vorige week vernietigde de Raad van State het ruimtelijk uitvoeringsplan voor het Chartreusegebied in Brugge, gelegen in de groene gordel van Brugge, vlakbij de autostrade. Voormalig minister voor ruimtelijke ordening Dirk Van Mechelen en het stadsbestuur van Brugge wilden daar een hoofdkwartierzone uitbouwen, een kantorenpark voor de hoofdzetels van grote bedrijven.

Omdat dit plan een aanslag is op de groene gordel rond Brugge en in strijd is met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – dat kantoren aan knooppunten van openbaar vervoer voorziet, niet aan de afrit van een autostrade – werd door vzw Groen een procedure opgestart bij de Raad. De Raad van State vernietigde het ruimtelijk uitvoeringsplan, omdat het een voorafname is op de afbakening van het stedelijk gebied Brugge.

Ondertussen ligt er een voorontwerp plan voor de afbakening van het stedelijk gebied Brugge op tafel. Daarin worden de kantoren van het Chartreusegebied samengevoegd met het nieuwe voetbalstadion van Club Brugge en de daar bijhorende winkels. Dit alles moet geïntegreerd worden in één multifunctionele zone. Hoe dat juist moet gebeuren is vooralsnog onduidelijk. Wel duidelijk is dat het milieueffectenrapport voor de afbakening van het stedelijk gebied net stelt dat de combinatie van een voetbalstadion met winkels en een kantorenpark zal zorgen voor *“niet te milderende significant negatieve effecten”*...

Erik Grietens

~ Actueel ~

Minder afval door de crisis

De economische crisis laat zich ook voelen bij de stortplaatsen en afvalverbrandingsovens in Vlaanderen. Een lagere economische activiteit vertaalt zich naar minder bedrijfsafval. Verder passen de gezinnen hun consumptiegedrag wat aan en dat vertaalt zich naar een lichte daling van het aanbod van huishoudelijk afval. In totaal werd er volgens De Morgen (15 juni 2009) tijdens de eerste drie maanden van dit jaar zo'n 12% minder afval geproduceerd.

Verwacht wordt dat de hoeveelheid afval terug zal groeien eenmaal de economische situatie zich herstelt. De daling is dus niet structureel en is dan ook niet iets om blij of trots op te zijn.

Omwille van deze (tijdelijke) daling van de afvalberg heeft de OVAM reeds ongeveer een drietal maanden terug een volledig stortverbod voor brandbare afvalstoffen ingevoerd. Dit is in lijn met het gangbare afvalbeleid: brandbare afvalstoffen kunnen pas gestort worden bij gebrek aan

afvalverbrandingscapaciteit. Sluiting van stortplaatsen betekent dus dat er in Vlaanderen (tijdelijk) voldoende afvalverbrandingscapaciteit voor handen is.

Het afvalbeleid gaat eveneens uit van een lange termijn geplande ondercapaciteit aan afvalverbrandingsinstallaties. De huidige situatie toont aan dat de geplande ondercapaciteit in Vlaanderen beperkt is. Daar is op zich niets fout mee, maar het toont wel heel duidelijk aan dat er geen nood is aan een uitbreiding van de afvalverbrandingscapaciteit. Had die uitbreiding vandaag reeds operationeel geweest, dan had minstens 1 grote afvalverbrandingsinstallatie volledig stilgelegd moeten worden. Ofwel zou zich een commercieel bloedbad van lage verwerkingsprijzen ontwikkelen waarbij alle afvalverbrandingsinstallaties in Vlaanderen financieel zouden verliezen. Het alternatief voor sluiten of bloeden is uiteraard bijkomend afval aantrekken, zodat de ovens kunnen blijven werken. Afval aantrekken dat anders gerecycleerd zou worden heeft dan weer gevolgen voor tewerkstelling en economische activiteiten elders. Vanuit welke hoek men dit scenario ook bekijkt, het leidt tot een “no win” situatie. Nuttig om te onthouden, als er opnieuw vraag is naar bijkomende verbrandingscapaciteit.

Kristof Debrabandere

~ Actueel ~

Nieuwe richtlijn zwemwater

Er heerst nogal wat verwarring over hoe goed (of hoe slecht) de kwaliteit van het zwemwater aan de kust nu eigenlijk is. Eén en ander is een gevolg van de introductie van nieuwe Europese normen.

Vandaag gelden nog de “oude” normen. Er zijn “imperatieve normen” of minimumnormen – (als die niet gehaald worden gaat het strand dicht) en ambitieuzere “streefwaarden”.

Het beeld is de laatste jaren vrij consistent: de meeste stranden halen doorgaans wel de minimumnormen (vorig jaar allemaal), maar de strengere streefwaarden worden enkel systematisch gehaald in Knokke-Heist. Een verbetering van de waterkwaliteit doorheen de jaren is niet te zien.

Met de nieuwe richtlijn veranderen echter de normen (en de manier van meten). Volgens een eerste inschatting van VMM zouden op 40 badzones, 3 badzones slecht zijn, 12 zouden een aanvaardbare kwaliteit hebben; 19 een goede en 6 een uitstekende kwaliteit halen. De nieuwe normen gelden vanaf 2015; tegen dan moet de kwaliteit overal aanvaardbaar zijn, en overal moet worden gewerkt naar een uitstekende kwaliteit. Voor een aantal badzones is dus dringend werk aan de winkel. De evolutie van de zwemwaterkwaliteit reflecteert een algemene trend: de waterkwaliteit in Vlaanderen verbeterd structureel niet of zeer traag. Om te voldoen aan de nieuwe normen, zullen bijkomende maatregelen nodig zijn, in eerste instantie inzake de uitbouw en het functioneren van de afvalwaterzuivering en het mestprobleem.

Wim Van Gils

EU-rapport zwemwater

VMM brochure over de nieuwe richtlijn

~ Klimaat en energie ~

SPE wil nieuwe kerncentrale in België

Elektriciteitsproducent SPE vindt het slimmer om een nieuwe kerncentrale te bouwen, dan om de bestaande langer open te houden. Daarmee stelt het voor om te investeren in de technologie die het MIT de duurste en meest onzekere vorm van stroomproductie noemt. De directie van SPE is aan herbronning toe. De nakende overname door de Franse elektriciteitsgigant EDF slaat hen duidelijk al in het hoofd.

Greenpeace neemt de aankondiging van SPE om een 8ste kerncentrale te bouwen niet ernstig. De kostprijs van zo'n reactor is veel te hoog en de financiële risico's zijn te groot. Het voorbije jaar is meer duidelijkheid ontstaan over de kostprijs van een nieuwe reactor. De nieuwe reactor die in Finland wordt gebouwd heeft al 3 jaar vertraging opgelopen en is minstens 2 miljard euro over budget.

Doordat er pas drie jaar later elektriciteit zal geleverd worden komen er nog eens de verliezen bij op de verkoop van elektriciteit, die geschat worden op 2 miljard euro. Op een project dat oorspronkelijk 3 miljard zou kosten is nu dus al minstens 4 miljard verlies gemaakt. In het Verenigd Koninkrijk wordt vandaag toegegeven dat een nieuwe reactor zo'n 5 miljard euro kost, wat de nucleaire kilowattuur meteen tot de duurste maakt, ruimschoots duurder dan windenergie of elektriciteit uit gascentrales.

"Deze aankondiging is eerder een flauwe grap" zegt Jan Vande Putte van Greenpeace. "Het financiële risico is veel te groot, en dat precies op een ogenblik dat banken risicoprojecten uit de weg gaan."

Bovendien is het ongehoord dat een bedrijf zoals SPE verwacht dat de bevolking zou opdraaien voor het langetermijnbeheer van het afval of de risico's op een ongeval. De schade van een grootschalig kernongeval kan honderden tot duizenden miljarden euro bedragen en een onnoemelijk menselijk leed veroorzaken. Dit terwijl de exploitanten van kerncentrales in België slechts verzekerd zijn voor 300 miljoen euro. De reële lasten worden dus door de bevolking gedragen. SPE verwacht dus dezelfde voorkeursbehandeling als Electrabel: de lasten voor de bevolking, de winsten voor SPE.

Prof. Gilbert Eggermont van de VUB, stelde gisteren nog op een nucleair debat in Gent dat de bouw van kerncentrales in ons land niet verantwoord is. "De afstand tot de woonkernen is in een dichtbevolkt land als België simpelweg altijd veel te klein." De Senaat stelde in haar Chernobyl-rapport uit 1991 dat geen reactor zou mogen gebouwd worden binnen een straal van 30 km van een bevolkingscentrum.

SPE zou beter ijveren voor de sluiting van de bestaande kerncentrales van Electrabel. Op die manier wordt het quasi-monopolie van hun grote concurrent een stukje afgebouwd en ontstaat ruimte voor nieuwe investeringen in milieuvriendelijke technologieën. Door over een nieuwe kerncentrale te spreken speelt SPE net in de kaart van Electrabel, dat vandaag onder druk staat om de oudste drie kerncentrales te sluiten tegen 2015.

Bram Claeys

Onderzoek IPSOS i.o.v. Greenpeace over houding Belgen tov. kernenergie

~ Klimaat en energie ~

Australië verrast met harde kritiek op luchtvaart en scheepvaart

In een poging om de patstelling te doorbreken die actie tegen de uitstoot van luchtvaart en scheepvaart voorkomt, roept Australië op om doelstellingen op te nemen in het klimaatakkoord dat eind dit jaar in Kopenhagen moet worden afgesloten. Het is eigenlijk de bedoeling dat de ICAO voor de luchtvaart en het IMO voor de scheepvaart, die doelstellingen vastleggen. Maar de afgelopen 12 jaar zijn die zo goed als nergens geraakt. Australië stelt nu voor om de taak af te nemen van de ICAO en IMO, en ze over te dragen aan het Klimaatverdrag.

De milieubeweging verwelkomt de oproep, en dringt bij de EU aan op steun. De Australiërs zijn immers radicaler in hun kritiek dan de EU.

De uitstoot van broeikasgassen door vliegtuigen en schepen blijft tot nu toe ontsnappen aan elke regelgeving. Ze is niet opgenomen in het Kyoto-protocol. Dat is niet vol te houden, gegeven de zeer sterke groei van die uitstoot.

Bram Claeys

Persbericht T&E

~ Klimaat en energie ~

BONN: "Als de planeet een bank was, zou ze al gered zijn"

Onderhandelingsmachine draait droog

De laatste sessie van de twee weken onderhandelingen loopt af.

De onderhandelaars op de klimaatbijeenkomst in Bonn produceerden en bediscussieerden voor het eerst tekst op papier. Dat was dringend nodig. Maar als je alle engagementen optelt, stel je vast dat we nog altijd veel te veel broeikasgassen zullen uitstoten. De som van engagementen vermindert de uitstoot slechts marginaal. En dat in tijden waarin de wetenschap ons luid en duidelijk zegt dat drastische reducties voortdurend dringender worden.

Op de agenda voor deze onderhandelings sessie stond de ambitie om een doelstelling te definiëren voor de emissies van de industrielanden. Ze is er niet gekomen.

In plaats van te vertrekken van wat nodig is, lijkt elk land gefocust op de vraag hoe ze zich kunnen verbergen achter anderen, om zo met de minste inspanning weg te komen. Japan vertrok van de Amerikaanse basis voor haar eigen doelstelling. Australië en de EU laten hun doelstelling afhangen van wat de andere doen.

Er ligt geen geld op tafel van de industrielanden om de impact van klimaatverandering in het Zuiden te dekken. Evenmin is er geld om te helpen een op duurzame energie gebaseerde economie te bouwen. Zonder die financiering is het niet realistisch en zelfs onredelijk om te verwachten dat de ontwikkelingslanden ergens mee akkoord zullen gaan. De industrielanden zijn zich daar perfect van bewust. Maar ze verbergen zich achter tactische spelletjes.

Je kunt niet oneindig blijven weigeren te doen wat nodig is. Uit hun acties is het duidelijk dat sommige landen, zoals Japan en Canada, eigenlijk geen akkoord willen.

Dat neemt niet weg dat de ingrediënten voor een goed akkoord in December in Kopenhagen wel degelijk in de teksten zitten, die hier in Bonn besproken zijn. Ook België leverde daar een positieve bijdrage toe. Bijzonder belangrijk is het voorstel dat Brazilië indiende in naam van 37

ontwikkelingslanden, waarbij ze formeel voorstellen om de doelstellingen voor industrielanden vast te leggen op ten minste 40% in 2020 onder het niveau van 1990. Daardoor ligt er formeel een concreet voorstel dat in Kopenhagen moet worden besproken.

De wetenschap zegt dat er nog altijd tijd rest, om de klimaatverandering onder controle te houden. Het grote probleem is dat de politieke wil en ambitie te beperkt zijn.

De bomen hier buiten de onderhandelingszalen dragen boodschappen. Een van de meest frappante is: "if the planet were a bank, you'd bailed it out already". Als de planeet een bank was, zou ze al gered zijn.

Aan het eind van de twee weken hebben we nog altijd geen gedeelde visie op hoe we de economie terug kunnen laten opleven en de duurzame energietoekomst kunnen realiseren. De machine draait, maar ze heeft te weinig kracht. Dat alles nu op tafel ligt, heeft vele voordelen. Het maakt duidelijk waar de grote lacunes zitten. Het toont ook dat de elementen voor een goed akkoord wel degelijk aanwezig zijn.

De regeringsleiders zijn zich te weinig bewust van de hoge nood aan een akkoord op het einde van dit jaar, in Kopenhagen. Dat is onaanvaardbaar. En we hebben een economisch klimaatredingspakket nodig van de wereldleiders wanneer ze elkaar volgende maand in Italië zien op de G8, en in september op de VN Algemene Vergadering in New York.

[lees het volledige artikel](#)

[Wijzig uw abonnementsgegevens op \[bondbeterleefmilieu.be\]\(http://bondbeterleefmilieu.be\).](#)

© Copyright BBL 2009